

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Santos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 3. Quomodo dici potest quod fideles offerunt sacrificium simul cum sacerdote, quando non communicant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

De Sacrificio Missæ. Cap. III. 243

& consummatio Hostiæ facta à sacerdote sunt de essentia Sacrificii Missæ; quod satis patet ex eo quod præscribit Ecclesia in Rubricis Missalis supra relatis, videlicet quod si Sacerdos ante consecrationem graviter infirmatur, vel in syncopen inciderit, aut moriatur, pretermittitur Missa; si post consecrationem Corporis tantum, aut consecrationem sanguinis, vel utroque consecrato, id accidit, Missa per alium Sacerdotem expleatur ab eo loco, ubi ille desit, & in casu necessitatis, etiam per non jejunum. Quod tamen non præscriberet Ecclesia si Communio non esset de essentia Sacrificii Missæ, sicut non vult quod alias Sacerdos perficiat Missam, quando primus moritur ante consecrationem, quia tunc nullum est Sacrificium, cum cæremoniæ quæ præcedunt consecrationem non sint de essentia Sacrificii Missæ, ut mox diximus.

Et ut ait Concilium Toletanum relatum in Canone; *Nam quale erit illud Sacrificium, cui nec ipse sacrificans particeps esse dignoscitur?* Et ex hoc innuens quod illud Sacrificium nullum esset.

Quæst. 3. Si Communio est de essentia Sacrificii, quomodo dici potest quod Fideles offerunt Sacrificium simul cum Sacerdote, quando non communicant?

Resp. Fideles semper cum Sacerdote sacrificant, quia semper debent in omnibus Missis quibus intersunt communicare saltem spiritualliter, ut ait Concilium Tridentinum his verbis: *Nec tamen, si id non semper fiat, propterea Missas illas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, ut privatas & illicitas damnat, sed probat atque adeo commendat; siquidem ha quoque Missæ verè communes censi debent, partim quod in eis*

*Conc. Trid.
fess. 2. de Sa-
crif. Missæ,
cap. 6.*

populus spiritualiter communicet. Hęc autem Communio spiritualis sit dum Fideles ad recipiendum in se Christum disponuntur ex ferventi quod concipiunt desiderio illi se intimè uniendi , & ejus se voluntati in omnibus conformandi.

CAPUT IV.

De Obligatione audiendi Missam.

Quæst. 1. **E**S T-NE peccatum mortale non audire Missam diebus Dominicis & festis?

Resp. Quicumque ex negligentia mera omittit audire Missam diebus Dominicis & festis , cùm possit , peccat mortaliter : facit enim contra præceptum Ecclesiæ. Ita Divus Antoninus 2. p. tit. 9. §. 1. cap. 10.

Quæst. 2. Ad satisfaciendum præcepto audiendi Missam , tenemur ne distinctè audire quod dicit Sacerdos ?

” Resp. Ex eodem Sancto loco citato : Non est necesse sensim & distinctè audire verba Missæ : nam tunc sequeretur hoc inconveniens , quod qui audiret Missam ab his qui submissè dicunt , cùm multitudo adeat , qui remoti sunt , non implerent præceptum : similiter & qui surdi essent , vel hebetem auditum habarent ; intentio ergo Ecclesiæ in illo Decreto est , quod præsens sit in Missa & vacet Deo ; si etiam intelligens est , dignum & justum est , ut intendat & conetur intelligere quæ dicuntur populo in Missa.

Quæst. 3. Qui omittit audire aliquam Missæ partem , v. g. introitum , satisfacit-ne Ecclesiæ præcepto ?